

Відомий російський композитор і режисер переїхав до Києва

10.02.2017 ВЕЧІРНІЙ КИЇВ

[Марія КАТАСВА](#)

Відомий композитор і режисер, керівник унікального Музичного театру національного мистецтва Володимир Назаров - родом з України і не міг лишатися осторонь свавілля російської влади, відверто підтримуючи і переживаючи за долю історичної батьківщини. Через різкі висловлювання про дії президента Путіна його театр в Москві закрили, а сам метр переїхав в Україну, де зміг нарешті спокійно реалізовувати свої творчі задуми.

- Що стало для вас останньою краплею, аби переїхати в Україну?

- Розгром мого театру був настільки тотальним, що не було жодного сумніву - далі мене не залишать у спокої, працювати точно не дадуть. Коли ж відбулося божевілля з Кримом і Донбасом, влада почала поводитися дуже жорстко. Я ніколи не приховував своїх поглядів і вважав: якщо не переходжу до якихось насильницьких методів, то не порушую закон і конституцію. Я продовжував багато виступати і висловлювати свою думку, в тому числі в опозиційних виданнях, на радіо «Свобода», «Ехо Москви», телеканалі «Дождь», у соціальних мережах.

Зараз я по-справжньому щасливий: повернувся на Батьківщину, почуваюся вдома, у мене немає перехідного періоду, як у емігрантів. Торік у грудні отримав українське громадянство.

- Ви створили унікальний Музичний театр національного мистецтва. Плануєте відродити його в Києві?

- Якби в Україні я створював театр, коли ще існував би мій театр у Москві, то він був би другий. А зараз це перший і єдиний. В Інституті музики імені Глієра ми набрали курс з 25 студентів. Вже відбулося наше перше «хрещення», саме на Хрещення, 19 січня, в

Київській філармонії. Ми виступили з чотирма номерами і мали великий успіх. У планах – створення професійного театру національного мистецтва, який робитиме концертні номери і вистави. Вже восени ми їдемо на гастролі в Іспанію.

- Які вимоги до учасників колективу?

- Це мають бути синтетичні артисти, які співають різними мовами, танцюють, грають на різних інструментах та виступають і як драматичні актори. Головне – це талант, віртуозне володіння своїм інструментом, сприйнятливість до культур інших народів, гнучкість голосу для вокалістів. Студентам викладають акторську майстерність, хореографію, оркестр, вокал і драматичне мистецтво.

- Також ви працюєте над постановкою мюзиклу «Жив собі пес...», прем'єрою якого 24 лютого відсвяткуєте своє 65-річчя...

- З керівництвом Театру опери і балету для дітей та юнацтва спочатку обговорювали ідею поставити «Лісову пісню». Але її довелося б робити заново, бо вона написана російською мовою. Інші декорації, костюми, сценографія – фактично це була би нова вистава. Яюсь ми з моєї дружиною Лідою Архангельською опинилися в дитячій книгарні, там на полиці лежала «Казка про Сірка». Ліда сказала: «А казка про Сірка – це «Жив-був пес»? Так візьміть її». Я запропонував ідею директору театру Юрію Щуру.

- Він погодився?

- Так. Після цього я набрав Петра Магу: «Петро, у тебе за розкладом – подвиг». Ми перебували у різних куточках світу: він писав вірші, скидав їх мені, а я писав музику і надсилав йому. Так у нас проходила відпустка – поки наші рідні відпочивали, ми з Петром працювали. За цей час повністю підготували весь матеріал. По приїзді почали працювати з аранжувальниками, хормейстерами, диригентами, художником-сценографом, чудовою Людмилою Нагорною. Взагалі в театрі талановита команда – гарний оркестр, хор під керівництвом Анжели Масленнікової, професіональні солісти. Мені працюється легко.

- «Жив-був пес» - легендарний твір, який всім добре відомий завдяки мультфільму вашого однофамільця Едуарда Назарова, який нещодавно пішов із життя.

- Гадаю, буде правильно присвятити виставу його пам'яті... Це вистава про взаємовиручку, дружбу, вдячність у відповідь на добро. У мюзиклі буде знакова народна пісня «Ой, там на горі» та композиція «Ой, лопнув обруч». Решта – це оригінальна музика, написана мною на вірші Петра Маги. Він придумав народні, соковиті й талановиті вірші, які власне і диктують музику. Ось наприклад: «Із вікна пахне борщ і шматок свинини, а мені знов на дощ люто ломить спину. А колись я цуциком ріс...». Інакше, як з українським колоритом, писати на такі слова не можна.

- Що іще хотілося б втілити на українській сцені?

- У мене багато пісень, мюзиклів, інструментальних творів. Гадаю, ми з Петром Магою будемо робити «Іуду Іскаріота», «Жанну д'Арк» та мюзикли для дітей. Маю велику кількість дитячих опер, написаних на твори Корнія Чуковського, – «Муха Цокотуха», «Айболить і Бармалей», «Федорине горе», «Тараканище». Вони були поставлені в Росії, але можуть бути поставлені й тут.